

ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ІВАНОВИЧА ГАЛАБУДИ

21 жовтня 2009 року відійшов у вічність визначний український вчений-геолог Микола Іванович Галабуда – головний науковий співробітник відділу геології нафти і газу ІГГК НАН України, член-кореспондент УНГА, доктор геолого-мінералогічних наук, член редколегії журналу “Геодинаміка”.

М.І. Галабуда народився 1 січня 1935 р. в селі Корошин Бяло-Подляського повіту Люблінського воєводства (Польща) у селянській сім'ї. У 1944 році родина була переселена в Одеську область, а з 1946 р. проживала в м. Львові. Після закінчення у 1954 р. Дніпропетровського гірничого технікуму М.І. Галабуда працює на будівництві шахти в Боково-Антрациті на Донбасі. З 1957 по 1962 рр. він навчається у Львівському політехнічному інституті.

З часу закінчення Інституту і аж до кінця життя доля М.І. Галабуди була пов'язана з Інститутом геології і геохімії горючих копалин Національної академії наук України. Навчаючись в аспірантурі під керівництвом член-кореспондента НАН України В.І. Кітика, він підготував і захистив кандидатську дисертацію про взаємозв'язок соляної тектоніки з регіональними тектонічними процесами, їхній вплив на формування природних резервуарів і перспективи нафтогазоносності Дніпровсько-Донецької западини.

Працюючи у відділі геології нафти і газу, М.І. Галабуда вивчає циклічність геологічних процесів у нафтогазоносних провінціях України. За результатами цих досліджень він успішно захистив у 1988 році в Інституті геологічних наук НАН України (м. Київ) докторську дисертацію.

Важливими є доробки Миколи Івановича щодо виявлення зв'язку у формуванні осадового чохла і перехідного шару кора-мантія, уточнення палеогеографічних і літолого-фаціальних факторів формування осадових товщ, їхнього формаційного аналізу, вивчення літологічних факторів нафтогазоносності та її оцінки. Особливий інтерес становить ідея про наявність у земній корі горизонтальних зон розуцільнення, що обгрунтована у монографії “Цикличность формирования ДДВ” (1988 р.).

Цікавою є висловлена М.І. Галабудою концепція про розширення поверхні Землі, що має міграційний характер від екватора до полюсів і зумовлене тісними зв'язками земних і позаземних процесів.

М.І. Галабуда залишив великий науковий спадок: 13 монографій, 3 препринти і понад 300 статей.

Світла пам'ять про Миколу Івановича, великого вченого і добру людину, назавжди залишиться в наших серцях.

Редакційна колегія, колеги та друзі.

ПАМ'ЯТИ НИКОЛАЯ ИВАНОВИЧА ГАЛАБУДЫ

IN MEMORY OF NIKOLAY IVANOVYCH GALABUDA